

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника:

За година 10 л.
 „ 6 мѣсеци 5 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стълбъ:
 На 4 стр. за цѣлор. редъ . 20 ст.
 „ 1 стр. „ „ „ 1 л. —
 „ Другитъ стр. „ „ 50 ст.

2) Въ два стълба:
 На 4 стр. за цѣлор. редъ — 50 ст.
 „ 1 „ „ „ 3 л.
 За срочни (шестимѣсечни или годишни) обявлениа се правятъ важни отстъпки.

Абонаментътъ съ предплата

Занесването на новъ абонаментъ стѣна всѣкога отъ началото на текущето шестимѣсечие.

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всичкитъ права на свободата сѣ основани на правдата; за туй първата длъжностъ на свободата е да защищава правдата“.

АДРЕСЪ:

За писма, статии и рѣкописи:

До Редакцията.

За пари (въ бонове и записи)

До П. Бобчевски

РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА

се помещава въ домъ Бобчевски,

№ 335, срещу Централната

градска градина.

Редакцията не отговаря за

съдържанието на публикуваните

писма и съобщения, които не

сѣ отъ специалнитъ и

дописници.

Неупотребенитъ рѣкописи

се връщатъ, ако се платятъ

пощенскитъ разходи.

Неплатени писма не се

приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонаментъ има право да си достави загубенъ брой, но току слѣдъ получаването на слѣдующий брой. Инакъ, слѣдъ туй врѣме, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Редакторъ-Издател
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е изела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сѣ придружени съ стойността. За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуване.

ОБЯВЛЕНИЕ

НА СКОРО НИ СЖ ПРИСТИГНАЛИ ОТЪ СТРАНСТВО
 РАЗНИ МАНИФАКТУРНИ СТОКИ ЗА ПРОЛѢТНИЙ СЕЗОНЪ,
 които продаваме въ магазинътъ ни, въ II участъкъ, улица „Аспарухъ“, съ най умѣрени цѣни.

П. КАРАГЕОРГИЕВЪ & С. ГЕНОВЪ.

(3—197—3)

ВЪРБАНЪ ПАПАНЧЕВЪ

съобщава, че на именний си день, 29-й того, не ще може да приема посѣщения, а въ замѣна на това дава на старшия учителъ при българскитъ първоначални училища 25 лева за покупки на бѣдни ученици.

(1—218—1)

КНИЖОВНО ИЗВѢСТІЕ.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

ОРФЕЙ ВЪ ПЪКЪ ЛА

комическа опера (Opéra-bouffe) въ два акта и четири картини отъ Х. Кремье — думитъ, а отъ Ж. Оффенбаха — музиката. Първа по рода си българска пьеса съ митологически обяснения и забѣлки въ текста. Прѣведе и нагласи Т. Н. Шишковъ въ Варна.

ЦѢНА 1 ЛЕВЪ,

съ обыкновенната устѣжка: за платени 100 книги 25 на % отъ стойността, а съ почакъ—само 10%. Намира се за продажъ у издателя.

(2—226—1)

БЪЛГАРСКИЯ ВЪПРОСЪ

Убийството на д-ра Вълковича даде сериозни сѣтнини, както и трѣбваше да се очаква. Не е вече за никого тайна, че убийството е плодъ на развратенъ мозъкъ, е работа на хора, които въ своето заслѣпление отъ жажда за отмѣщение си служатъ съ помощта на руската дипломация. Хора съ българска кръвъ и име, подъ прѣдлогъ на добри желаниа за отечеството, рѣшаватъ да убиватъ първитъ български държавни мъже и една отъ жертвитъ имъ е д-ръ Вълковичъ. За доброто на България се убиватъ такива способни дипломати, като д-ра Вълковича, човѣка, за когото, за да имаме пакъ, трѣбвало да умрѣ ни! И този човѣкъ трѣбвало да умрѣ за да постигне България добро! И това се мисли и върши отъ българии, отъ нашитъ емигранти! Емигранти—това хубаво име носѣтъ тѣ!

Но на страна тѣзи горчива истина.

Слѣдъ убийството, Турция се показва хладнокрѣвна, като всѣкога, къмъ настоятелнитъ искания на нашето правителство по наказанието на убийцитъ, и това докара пълно охлаждение въ турско-българскитъ приятелски отношения. Това явление се вижда толкова важно, щото не може да не привлича всецѣло вниманието на българина. Нашата съзерненка не можа да ни зацѣли, тя жертвува нашето приятелство, за да не прѣдизвика едно сериозно неудоволствие отъ страна на Россия, щомъ разбра, че въ убийството на д-ра Вълковича тя, Россия, има прѣстъп и че тя защитава убийцитъ. Печаленъ фактъ. Не ще стѣмѣние, че Турция има основания да се бои отъ дипломатически скарвания съ Россия, а че България щѣла да ѝ се сърди за немаренето на интереситъ ѝ—това не ѣж плаши.

Всички вѣстници, наши и европейски, говорѣтъ за една дипломатическа постѣпка отъ нашето правителство по този случай, съ цѣлъ да се признае формално политическото ни положение и да се не дава никакво гостопримство на нашитъ емигранти въ Турция. Ще ли направятъ тѣзи постѣпки нашето правителство—не знаемъ, но ако даже направятъ, ний не си позволяваме да мислимъ, че може да излѣзе отъ неѣж пѣщо удовлетворително. Нека се стѣгласи Турция да прогони изъ прѣдѣлитъ си емигрантитъ—това не е печала. Намъ трѣбва да свършимъ поводитъ, които даватъ мѣсто на такъва безправствена политика; намъ трѣбва затвърдено политическо положение, за да се явятъ безполезни и тия гонения, и тия убийства. Да признае Портата Княза ни—това е, споредъ насъ, немислимо, когато даже убийцитъ на д-ра Вълковича не се прѣслѣдватъ, както трѣбва. Ясно е, че Турция не се рѣшава сама отъ себе си да вземе инициативата за каква да е политическа стѣпка въ наша полза, а като се имъ прѣдъвидъ нейната обичлива политика—да стои неутрална и угодничева на думи къмъ всички по-силни държави—слѣдва твърдъ основателно убѣждение, че тя и не ще е проти-

ви на нищо, само отъ неѣж да не се иска нищо, но и интереситъ ѝ материални да не се пакърнитъ, т. е. турска работа. Ако щѣтъ и триста български държавни мъже да се убиятъ въ назвата ѝ, все едно ѝ е: тя не ще се рѣши на нищо отъ страхъ да не се скара съ пѣкоя сила.

Какво ще направите на такава съзерненка? Остава да ѝ се каже, че пѣма васална ней България; остава да не ѝ се пѣлнитъ каситъ съ българска данъ. Ще дойде ли да търси незаслужения си хакъ?—Не е лесно, но ще даде по-добро лѣгло на убийцитъ. За туй пѣкъ трѣбва да се даде на убийцитъ да разберѣтъ, че почвата имъ е исчезнала: да се прогласи България независима. Тукъ нито равновѣсие ще се наруши, нито чужди права ще се стѣпчатъ, освѣтъ и тѣи неумѣстнитъ у насъ капитулации. И тогава има ли нужда отъ непрѣмѣнното утвърждение на силитъ, или ще се наруши Берлинскитъ договоръ? Моралното право, въ каквито и да сѣ дипломатически съдѣлни по този поводъ

пѣли, като несѣстоятелно и несправедливо дѣло.

У насъ много викатъ за „безбожни скубачи лихвари“, а н самото правителство се увлече да издава яковъ за лихварство и прѣ. мѣрки противъ лихваритъ, но, струна ми се, не е това въ пѣти си. Лихварството не е зло, не е съсипително скубачество, въ строгата смисълъ. Ако нѣмаме лихвари, не можехъ да се намиратъ никакъ пари у насъ; благодарение на високата макаръ лихва, паритъ ходѣтъ отъ рѣцѣ на рѣцѣ. Това лихварство не е отъ вѣтра, а е отъ много-много години, отъ турско врѣме останало, но пакъ азъ не виждамъ да е съсипало то страната ни; съсипани пѣкои селени не съставляватъ основание за прѣслѣждане лихварството: ако вземемъ процентъ отъ хора, които си служатъ съ лихварски пари, ще намѣримъ едва ли 10 на сто опростаци, пѣкъ и това опроставяване не е само отъ лихварството, но и отъ много дълбоко умствено състояние на пропадѣлитъ, че и отъ не добръ развитото наше законодателство, опѣ и отъ политическитъ никога не утаени врѣмена на страната ни.

Азъ се водѣх отъ основното съображение, че капиталитъ у насъ не сѣже намалява, а нуждитъ сѣже увеличаватъ. Капиталитъ не растѣтъ съвѣстно съ се удѣлитворяватъ, не сѣже производствени въ по голѣмия си процентъ.

По тѣзи причина прѣдприемчивитъ духъ, който се проява поствѣпно у насъ, не намира възможностъ да си служи съ богатството на природата. Твърдѣ естествено е течението, и то трѣбва да докара търсѣнето на пари, защото само тамъ се търсѣтъ пари, гдѣто има работа. Но единичката грѣшка е, че се употребяватъ паритъ за непроизводителни расходи; инакъ у насъ, особено въ нашата страна, нѣма да има липса отъ капитални.

Да се заема отъ правителството пари на земледѣлческитъ каси нѣма да има сериозна сполука, защото 1) селениитъ заема п отъ банка, и отъ каси, и отъ търговецъ, и отъ лихваръ, т. е. като свърши паритъ, взети отъ касата, и не може да повтори, прибѣгва пакъ къмъ лихвари и 2) за да се постигне цѣльта съ тѣзи помощи, би трѣбвало да се дадатъ пари на земледѣлитъ толкова, щото да се расплатѣтъ съ лихвари, инакъ лихварѣтъ ще разиграва селенина за ввемането си, безъ отстъпка и почакъ и не ще му услужва повече.

По-нататкъ вече разбира се, какво искамъ да кажа: помощъ правителството е длѣжно да дава на селското население, но, въ каквѣто и да е размѣръ, тѣ е врѣмения, тѣ не донася същественията, исканата полза, не създава благосъстояние. Това послѣдното епи още въ училищата и въ безсѣмѣтното харчене, въ прѣскаването на пари безъ въспроизводство, когато тия пари можехъ да се употребѣжатъ въ производителни, толкова много и насѣщни, пужди. — Тука е алото.

Виднѣхъ, 20-й Марта 1892 г.

Г.

Б. Р. По мислитъ въ настоящето писмо, основани, виждаме, на политическата икономия, ще се повърнемъ на особно.

УРЕЖДАНИЕТО НА ГРАДОВЕТЪ.

Отъ пѣкоя и друга година нашитъ градове твърдѣ много се стрѣмѣтъ къмъ оправането на улицитъ, прокарването

на планове кадастрални, а въобще към своето украсяване. Според един закон, общинските управления имат право да събират аданията на своите жители, защото планът на града изисква това, рѣшават да се открие единия улица по плана, отчуждават чуждото имущество, като навнават комисиия за оцѣненіето му, планътъ отъ прѣдвидени парочно за това расходи въ бюджетитѣ си, а ако имуществото е старо — пронасятъ се, че грози да падне и да причини нѣкому пакостъ и прѣ. Въ сѣщото това врѣме търговията и поминѣтъ на жителитѣ постепенно отпада и се затруднява по различни причини, тъй щото удовлетворението на постоинитѣ, даже живнениитѣ нужди, не е отъ задоволителнитѣ. Разбира се, че градоветѣ трѣбва да се украсяватъ, аданията да се разредяватъ, улицитѣ да се расширячатъ, да се пошляватъ, да се насаждаатъ дървета, да се напириватъ градини и площади, отъ хигиеническа глѣдна точка, защото останалитѣ отъ турско врѣме камни и мръснѣ градове трѣбва да се поправятъ. Но да се произвеждатъ за тѣзи цѣли огромни расходи, да се събиратъ и отчуждаватъ аданията на частнитѣ притѣжатели тѣй бързо и на сила — ний намираме за съвсѣмъ не на врѣмето си, твърдѣ рисковано, съсипително. Прѣдставѣте си частенъ стопанинъ съ една къща, която по градския планъ пада подъ улица. Доста е да му скимне на градското кметство да прокара именно тѣзи улица и този стопанинъ остава безъ къща: ако е вѣтха, нѣма да получи стойността ѝ, а ще бѣде принуденъ безъ врѣме да си прави друга къща, а ако е по-нова, една комисиия ще ѝ оцѣни по своему и ще остави стопанина да се расправя съ жалби за малката ѝ оцѣнка; да остави този човѣкъ грижѣтъ си, та да се залавя съ съзиждане къща, безъ да иска да знае нѣкой има ли си пари и врѣме. Въ повечето случаи пѣкъ стопанинѣтъ не може да направи къща, а живѣе съ наемъ, и тогава общината и държавата губятъ данѣнитѣ на имота, и стопанинѣтъ — цѣла къща и, свѣрхъ това, извѣстна сума за наемъ. Но оцѣ: стопанинѣтъ притѣжава имоти, съ доходитѣ на които се прѣпирива, а общината дохожда да ги събира, за да прокара планъ! Оцѣ: стопанинѣтъ *грози да падне*! И въ единия и въ другия случаи, стопанинѣтъ губи доходи и имоти, общината губи даждия, а печели оцѣ единъ *бденъ* въ списѣцѣтъ си! Не иска нито да чуе общината, че има законъ за градскитѣ общини, въ който законодательтъ прѣпорѣчва на кметовѣтъ да *подпиратъ* старитѣ адания, а не да ги събиратъ.

Има ли вѣщо разумно въ тия събария на адания и прокарвания на нови улици? Ний добръ разбираме, че планове трѣбва да се съставляватъ и да се изпълняватъ, но въ 2—3—5 години, съ такива расходи, които двойно тежатъ и които притога абсолютно нищо не произвеждатъ — това никакъ не разбираме. Споредъ насъ, улици и площади трѣбва да се отварятъ сами отъ себе си, а не на сила; ний цѣли вѣкове живѣхме въ тия адания и тѣснотия, та и сега можемъ да ги търпимъ, ако назимъ чистотата въ тѣхъ. Може да се отварятъ улици и площади съ събария на адания, но при богатство, охотностъ, общо какво-годѣ задоволение въ общината, а не безъ срѣдства и поминѣтъ, или пѣкъ съ ваими. Въ такива работи и община се съсипва, и стопани се съсипватъ, защото адни капиталитѣ се унищожаватъ, съ събариянето на адания, и други капиталитѣ се поглѣщатъ за построяването на нови адания, та загубата бива двойна. Нашата дума къмъ правителството и общинскитѣ свѣти е, да се заирѣтъ тия пагубни украшения, тия безсмыслени лукове. Ако градскитѣ общини взематъ примѣри отъ столицата, тежки имъ! Столицата ще има всѣкога помощта на правителството, а другитѣ градове — не. Тѣ ще се обрѣжатъ на разорени градове съ този умъ.

СЕДМИЧНИ БЪЛѢЖКИ

ВЪТРЕШНИ

— Отъ Провадия постѣпиха въ редакцията 4 писма по опроверженіето, което даде въ минлия брой г. Н. Х. Попова, но не намираме за нужно да протакаме по-нататѣкъ по това.

— Дѣлѣни сме да споменѣмъ само, че се утвърждава за достовѣрно първото писмо за г. Попова. — Отъ сѣлскитѣ градъ учителката г. Райна Никонова разявява, че не е задължавала ученичкитѣ отъ дѣвическия класъ да си напириватъ форменно обѣкло за Великденъ, а, като правителствено длѣжна да внимава въ скромността и чистотата на обѣклото нѣкъ, събѣтъвала е да не носѣтъ разпирѣтъ пѣстри панделки и лѣскави гребенчѣта, ами да носѣтъ черни скромни шпирити и тѣмъно обѣкло, въ всѣки случай по-икономически.

— Новитѣ дипломатически агентѣ въ Цариградъ, г. П. Димитровъ, билъ приетъ на 3/4 часовна ауденция при Султана. Н. Н. В. подарилъ, по обичая си, табакѣра съ бриланти и на г. Димитровъ.

— Оказва се, че е истина съобщението на философа въ Пѣвненскитѣ лозя: г. Министръ на Финанситѣ е издалъ окръжно по този поводъ съ наставления.

— Управителната Комисиия за изложениитѣ вече падло окръжно за да се събира и прѣдстави отъ всѣки окръгъ народната ниносия въ кукли.

Ако се не лажемъ, ний първи дадохме гласъ за прѣдставянѣто на народната ниносия въ кукли и, разбира се, сърадаме за вѣстата вече мѣрка.

— Отъ 1-й Май т. г. такситѣ за пътуване по желѣзнопѣтнитѣ линии Руссе—Варна и Бургасъ—Ямболъ сѣ намалени твърдѣ много.

МѢСТНИ

— Негово Ц. Височество Господарѣтъ бѣше дошълъ по море въ Сандрово минлия по-недѣлникъ вечерта, а въ срѣда отплатува обратно прѣвъ Бургасъ за столицата. Негово Ц. Височество не пожела да има посрѣщания отъ града.

— Гръцкитѣ обвинителъ на нашия редакторъ въ окръжния сѣдъ, за статията въ бр. 27: В. „Черно Море“ въ международната печатница на в. „Одиссоеъ“, — не благоволи да се яви и да търси удовлетворението на оскърбената си чест. Дѣлото се прѣкрати.

— Дѣлото по печата, възбудено отъ Хасанъ Еф. Ружди Мухаремовъ противъ редактора ни, се отложи по невяка на свидѣтели.

— Градското ни Кметство бѣше обявило приказъ къмъ мѣсаритѣ, да снематъ цѣнитѣ на мѣсото, иначе цѣло да наложи *марка*. Отдавна вече бѣше туй, но макаръ срокътъ за снеманѣто на цѣнитѣ да бѣше твърдѣ краткъ, нито мѣсаритѣ послушавъ приказъ, нито кметството направи изѣщо по-вече. Това показва, че кметството не е прѣсмѣтнѣло добръ това, което е за Великденъ и Байрамъ; затуй врѣмето му е да си наложи волята кметството, като опрѣдѣлици и заирѣти да се продава по-горѣ. Това не е жалѣбъ и, ако се яви стачка, градѣтъ, може да прѣмине безъ мѣсо, щомъ се прѣдизвѣсти мѣрката въ града. Ще загубятъ мѣсаритѣ, ако се противятъ. — Освѣтъ това, защо се продаватъ агнета малки и червени, като котли?

— Една скалпотия владѣе въ Варна особен-но отъ ввожданѣто на новия законъ за мѣрките и теглитѣ. Можемъ да кажемъ, че цѣнитѣ на *ока* останѣхъ сѣмъ и на *килограмъ*. Канимъ властитѣ да се занимаватъ съ тѣзи скалпотии, обрѣжѣта на безбожно скубѣне. Това се чувствува най-много въ разнитѣ продукти за ѣденѣ.

Нашето мнѣние: за да се прѣмахне тая скалпотия, родена отъ мислитѣ (прѣпродаватѣ), да се отвори пазаръ въ града по-скоро. Не е за ѣденѣ ни бобъ (2 гр. кил.) ни лѣща (2 гр.) ни сирѣне (8 гр. кил.) и прѣ. — Останѣлата частъ на продуктитѣ да се надзирава строго. Или това не е възможно?

— Варненската и Прѣславска Митрополія извѣстява на благочестивитѣ Християни въ г. Варна, че Богослужението и въ двѣтъ Български църкви прѣвъ настанѣнитѣ празници за Страданіето и Въскресението Христово не се започва въ слѣдующитѣ часове:

1. Послѣдуваніето за жениха (бденистѣ) въ Недѣля вечеръ, Врѣщница, великий по-недѣлникъ и вторникъ, ще се захване на 6 часа вечеръ;
2. Часовѣтъ и прѣдъсвѣщеніята митургии въ Великий по-недѣлникъ, вторникъ и срѣда ще се захване на 7 часа сутрѣнитѣ;
3. На Великий Четвъртъкъ утрѣнтѣ маслосвѣщеніе, ще се захване на 5 1/2 часа, а Митургията на 7 1/2 часѣтъ;
4. Четенѣто на 12-тъ Евангелиѣ въ Великий Четвъртъкъ ще се почне на 6 часа вечерта;
5. Въ Великий Петѣвъ четенѣто на часовѣтъ и вечернята ще се захване на 8 часа прѣди пладнѣ;
6. Въ Великата Сѣбота опѣлото ѣде: сѣлѣбне на 2 часа подиръ срѣдѣ нощъ;
7. Въ Недѣля, Свѣтлото Христово Въскресѣне, Богослужението ще се захване на 12 часа срѣдѣ нощъ, а на вечерня (второ Въскресѣне) ще се захване на 9 часа прѣди пладнѣ. Народътъ и духовенството ще се събератъ въ дѣлната църква и отъ тамъ ще се отиде въ гошната църква.

— Довечера има прѣдставление въ общинската зала отъ Арменскитѣ въ града общество, за благодарителна цѣлъ.

ПИШѢТЪ НИ ОТЪ:

Варна. Касспертъ въ Общинското Управ-

ление нѣма обичай никакъ да плаща стотинки-тъ по платежнитѣ заповѣди. Всѣкога и всѣкога дава стойността по заповѣдѣта, обозначена въ левове, а цѣмъ има и стотинки, казва: „40-тъ или 70 стотинки ще вземешъ другъ пѣтъ“. Ако има 30-40 платѣжни на денъ — не е лошо. Знае ли това г. Кметъ?

Гражданинъ

Бѣлево (Госедежъ). — На 2-й денъ отъ Великденъ тукъ ще има прѣдставление на драмата „Стоянъ Войвода“ и на комедията „По неволѣ докторъ“, за въ полза на училищния фондъ. Готвѣтъ се квартири и за странни посѣтитѣли.

Пловдивъ. И азъ съмъ въ числото на онии, на които напириватъ да се погирѣжатъ за внасянето на абонамента Вл. Да Ви кажемъ: както азъ, тъй, вѣрвамъ, и други мои братя, желаемъ да бѣдемъ точни въ исплащаніята си всѣкому, комуто дължимъ. Но, както въ Ст. Загора и Ямболъ — което четохме въ уважаемий ви вѣстникъ — тъй и въ нашия градъ вече вторий пѣтъ е, какъ народнитѣ учители (тукъ, гдѣто всѣкога прѣдполага по голѣма редовностъ) по цѣли три мѣсеца ходѣтъ безъ стотинка въ джоба, като ѣдатъ и носѣтъ всѣкога на „вересия“. Туй туря учителитѣ въ положеніе да се експлоатиратъ най-безбожно, защото имъ даватъ на „вѣра“, а при туй оцѣ пакъ да се червятъ прѣдъ експлоатиратѣ си. Завчера тукашнитѣ нѣвѣстникъ „Пловдивъ“ писа, че градското ни кметство било взело мѣрки да се исплати на учителитѣ и за третѣ мѣсеца прѣди истичанѣто на м. Мартъ, и послѣдното (кметството) нѣма и каберъ отъ туй. Великденъ иде, г. редакторъ, и учителитѣ чакатъ отъ три мѣсеца насамъ съ праздни джобове дано непрѣмѣнно имъ се плати поне за единъ мѣсецъ, ако не за три. Работата отива, като че нито бюджетъ за училищни расходи съществуватъ, нито лица — да се грижѣтъ за исплащанѣто на и тѣй твърдѣ скромнитѣ учители заплати, а учителѣтъ трѣбва да харчи и за храна, та и за всѣки-дневно допѣлаване на своитѣ необходими за вършенѣе длѣжности-тъ си знания. Ежегодно се работѣтъ и прѣработватъ закони за удовлетворение на безпереминитѣ нужди на народнитѣ учители, но при все туй работитѣ не прѣставатъ да се вършатъ по всемогѣщия законъ „всѣкой себѣ“ и „свой своето“. Нѣма ли да прѣстане да посѣщава народнитѣ учители тѣзи силна „грѣска“?

Провадия. На два-три километра разстояние отъ с. Черковна, Провадийска околия, тѣзи вима обрѣли една воденица, когато воденѣчарѣтъ билъ въ селото. Сега на 16-й срѣщу 17-й того сѣщата воденица отгѣбали, като дошли съ кола и взели всѣко — и жито, и брашно и сѣмена, а най-сетѣ ударили воденѣчарѣтъ съ дърво по главата смъртеноу. Воденѣчарѣтъ се напиривалъ подиръ два дни въ воденицата умрѣлъ. Види се, той е познавалъ крадѣтитѣ, та за туй е билъ ударенъ тѣй задухо.

Полиціята търси убийцитѣ.

Казанлъкъ. На 16-й того станѣ тържественото отпразднуване на 300-годишенъ юбилей на славния славянскитѣ труженникъ *Иванъ Амосъ Коменскитѣ* отъ учителиското тѣло на тукашнитѣ сѣтъ народъ училци. Слѣдъ церковнитѣ отпущѣ, въ помѣщеніето на педагог. училище, гдѣто бѣхъ и ученицитѣ отъ курсовѣтъ, класовѣтъ и отдѣленията — всѣкой подъ своя флагъ, учителѣтъ, г. Кожухаровъ, държа една дѣлга прочувствена рѣчь, като описа съ ораторско вдѣжновение живота, литературната дѣятелностъ и чръмѣринитѣ заслуги на Коменскитѣ. Слѣдъ това множеството присѣтъвующи се качи въ сѣлона на училището, гдѣто бидохъ учтиво приети и услужени. Вечерта се даде таковонала вечеринка въ честъ на празника. Вечеринката се откри съ една дѣлга, по слабо прочувствена рѣчь, слѣдъ която ораторѣтъ биде извѣданъ съ събрѣтски рѣкопѣлскания отъ учители и ученици. Веселието трая до 12 часа нощъ.

— Тукашнитѣ полицейски приставѣ съотчисленъ за написание побой на единъ гражданинъ. Този деморализиранъ чиновникъ бѣше достатѣчно дотегналъ на гражданитѣ.

Ески-Джумая. На 9-й идущий ще се разгѣда скандѣлиозното дѣло на нѣколкото Османъ-Пазарѣчи, обвинени въ нападанѣе часовна при окол. управление на 3—4-й Ноември м. г. съ цѣлъ да отгематъ затворения Дражо Николювъ. По това дѣло е увеличенъ слѣдователѣтъ Илия Д. Видинцевъ. Окрѣжнитѣ Сѣдъ ще разгѣда дѣлото на мѣстото — въ Османъ-Пазаръ.

Шуменъ. На 16-й Мартъ тукашното окръжно мажѣско педагогическо училище отпразднува 300 годишния юбилей на славянскитѣ педагогъ Я. Коменскитѣ при участіето на едно голѣмо множество бивши и настоящи учители и учители отъ града и околнитѣ села, на училищнитѣ инспектори, членовѣтъ на постоянната комисиия и учил. настоятелство, на живущитѣ въ града чехи и др. Самото тържество, което бѣше раздѣлено на двѣ части: до обѣдъ и вечеръ, — станѣ ако и скромно, но много симпатично, рѣчь: четенѣе откъсѣли отъ съчинѣнията на юбилѣра, учителскитѣ хоръ, учителскитѣ оркестръ, пѣненѣ соло, декламации, военна музика . . . и какво повече? Отъ страна на учителѣтъ и отъ учителското дружество се испратихъ поздравителни телеграмми въ Прага и до г-на Министѣра на Просвѣщеніето, а отъ страна на училището оцѣ и до всѣчитѣ педагогически училци въ княжеството. Послѣднитѣ оцѣ въ сѣщата вечеръ размѣнихъ телеграфически чествитѣванията си.

— Изъ града ни се прѣскатъ лоши слухове за нѣкакви си скандали между нѣкои учители въ едно отъ тукашнитѣ училища. Това бѣше кура на Шуменскитѣ училци! Казватъ, че работѣта стигнала и до Министерството . . .

Patois

Добричъ. Уважаемий господине Редакторе! Въ в. „Черно Море“ отъ 14 Мартъ т. г. брой 36, отъ г. Добричъ е напечатана една дописка безъ подписъ противъ мене, цѣлата на която е не друга, писачитѣ съ мѣчатъ да ме компро-

метиратъ; това ще се види подолу отъ изложението.

Тѣ много се лѣжатъ, като мислятъ че азъ въ качеството си на кореспондентъ, съ приеманіето удостовѣреніята за нови заеми отъ земледѣлцитѣ съмъ се разполагалъ както съмъ искалъ, на едни съмъ приемалъ книгѣта съ едно и сѣщо положеніе, а на други не. Винаги сѣ съ приемалъ книгитѣ на всѣчки, разбирѣ се на тѣзи, които сѣ заслужавали кредитъ прѣдъ банката, а които не — не сѣ съ приемали, за да не правѣтъ излизни разноси, когато нѣма да имъ се дадѣтъ отъ банката. Сѣщо не съмъ приемалъ заявления за нови заеми отъ тѣзи села, въ които има селени, които не сѣ съ заплащали оцѣ миналогодишнитѣ заеми; което вършихъ и вършихъ на законно основание, а като имаме прѣдъ видъ че кореспондентитѣ се ползуватъ само съ комисиони, когато почтаеелата банка дава пари, а не въ други, то немислимо е, азъ да прѣдставямъ право на едни, а на други не — да правѣтъ заеми. Писачитѣ умислено си извѣртяватъ съвѣстѣта.

Но е вѣрно, че азъ съмъ вземалъ отъ когото и да било по 2 лева, за да си удостовѣри самоличността въ паричното исканіе, съ каквото удостовѣряване не се занимавамъ, и може да стане пѣзвѣсто отъ гдѣто трѣба, отъ исплатенитѣ парични исканія, въ които не фигурира нито единъ мой подписъ. Прѣдвидѣ че миналата година ставаха много оплаквания отъ неграмотнитѣ банкови длѣжници, че по 3-4 лева освѣтъ маркитѣ, имъ се зомало въ нѣкои писалища и отъ нѣкои лица, които се занимаватъ само съ удостовѣряване самоличността на не грамотнитѣ лица, за подписване върху паричнитѣ исканія и за надписване двѣма свидѣтели и прочъ, за да не ставатъ подобни бѣлания на банкескитѣ клиенти и да имамъ надзоръ, опрѣдѣлил съмъ да се правѣтъ надписитѣ върху паричнитѣ исканія отъ моя писаръ и плащатъ клиентитѣ заедно съ 60 ст. марки и за двѣма свидѣтели, които подписватъ, 2 л. 10 ст., най ничтожна стойностъ. А който не иска, дава му се паричното исканіе току тѣй. Писачитѣ ги боли, че не пущамъ паричнитѣ исканія на нѣмъ, за да ги удостовѣряватъ, подписватъ и взематъ колкото можѣтъ отъ земледѣлческото население, за доброто на което ужъ се стараятъ.

Еще по е вѣрно, че съмъ приемалъ книгѣта за заеми на тѣзи, които сѣ купили недвижими имоти, съ условие да имъ направя книгѣта по изваженіето за тѣхъ оцѣ сѣдѣния нужнитѣ актове, за което сѣ ми плащали сѣмъ. Нека писачитѣ покажатъ поне едно такова лице. Зако-на ми дава право да се занимавамъ съ вадение крепостни актове и други когато имамъ свободно врѣме. Приемамъ тѣй сѣщо и пѣлно-мощни отъ продавачитѣ турци, които се изселяватъ, съ такова възнаграждение, както се упазаря; но суммата за пѣлно-мощнитѣ винаги събирамъ отъ продавачитѣ турци, а не, както г-да пишущитѣ, отъ българитѣ земледѣлци, за които се пристручатъ че милѣтъ.

Сѣщо не е истина, че съмъ земаалъ по 2 наполеона отъ населяющитѣ се турци, за да имъ доставя удостовѣренія, че не дължатъ на банката за паспорти. За всѣко банкенско удостовѣреніе, банката, а не азъ, взема по 1 л. 10 ст. това тѣ знаятъ, понеже на тѣхъ видѣли, че за всѣко удостовѣреніе за сѣщата сума, но си кривятъ душата. Азъ като се пазаря съ турчина да му издадѣ паспорта и всѣчки други разноси вклѣчай и паспорта, като ми даде и 3 наполеона билѣ вземамъ; но не като кореспондентъ. Ако не показѣтъ поне едно лице, отъ което е взето 2 наполеона за удостовѣреніе банкенско, ще ги считамъ (писачитѣ) публични лѣжчи.

Ако имъ е чистѣ косъма на свѣтитѣ, защо не излѣзохъ съ подписитѣ си, а се кривятъ? Понеже вторий пѣтъ се общаватъ пакъ да пишѣтъ, нека когато пишѣтъ не се кривятъ, а излѣзѣтъ съ подписитѣ си, като сѣ чисти.

Най послѣ става явно, че всѣчката вѣрѣе а за това, защото моето писалище по много работи отъ тѣхнитѣ, и амъ много познаници, които съмъ спечѣлил въ разстояние на 8—9 години когато бѣхъ чиновникъ въ г. Добричъ, и за гдѣто извѣривамъ на клиентитѣ си работитѣ по скоро и честно.

Напоследѣкъ като вѣрвамъ, че молбата ми ще бѣде послушана, господине Редакторе, оставамъ съ отличнѣ къмъ Васъ почитание.

г. Добричъ 20 Мартъ 1892 г.

Ст. Аврамовъ.

(Б. Р. Ако читателѣтъ се е убѣдилъ въ това, въ което се оправдава г-нъ Аврамовъ, и ний се убѣдихме. За да може да се обясни, че никакви адвокатски писалища нѣматъ роля тукъ, категорически опровергаваме, че първото ни писмо не е отъ адвокатъ или отъ човѣкъ съ публично писалище. — Слѣдъ това опровержение отъ г-на Аврамова, оставяме на Управленіето на Банката да се освѣтѣла повече върху писаното до сега, както направи оцѣ при първото писмо въ „La Bulgarie“).

ИЗЪ НАШИТѢ ВѢСТНИЦИ.

„Свобода“. — Като критикува поведѣніето на нашия сюверенъ — Турция — спрямо България, особено по убийството на Д-ра Вѣлковича, „Свобода“ свѣтътъ правителството:

„Спорѣдъ насъ, нашето правителство трѣбва да обмисли добротѣта нѣмъ и да си опрѣдѣли едно достѣпно за отечеството ни поведѣние. Нѣма защо да се двоумимъ. Отъ Турция трѣбва да се иска да оттегли телеграммата на Кямилъ Паша и да одобри Княза, както го изисква това Берлинскитѣ Договоръ, а сѣщеврѣменно да заирѣти на българскитѣ емигранти да не живѣятъ въ отоманската имперія и да прѣбѣватъ въ нея, както това ставаше до сега. Не направи ли тя това, правителството трѣбва да улови онѣя пѣтаща, които ще

Търговски цѣнописъ

(Справки чрезъ Администрацията.)

Кафе, I качество, килограммъ	2 20	„ цененъ (Шпалтъ) килоло л. вл. 2-80	1 45
„ II „ „	2 5	Телятинъ сантрачъ	1 45
„ III „ „	2 5	Маркетинъ Франц. Марс. I к. в-о 10, 11, 12, 13	1 45
Захаръ торба, I качество, килограмма	52	„ дузината л. вл. 105, 115, 120, 135	1 45
„ II „ „	50	„ Микетъ „ 85, 91, 95, 105	1 45
„ III „ „	50	Прежда кавракъ No. 18/24 I цѣна	12 40
Свѣщи Белгийски	1 20	„ „ „ 18 „ „	11 70
Пиперъ черъ	1 25	„ „ „ 18/20 „ „	11 90
Капела	1 10	„ „ „ 22/24 „ „	12 60
Карамфилъ	1 40	„ „ „ 24 „ „	12 80
Оризъ Английски, чуваль	31 50	„ „ „ 18/24II „ „	11 90
„ Ризонъ „	51 50	„ „ „ 18 „ „	11 30
„ Женеви „	47 „	„ „ „ 18/20 „ „	11 70
„ Японски „	43 „	„ „ „ 22/24 „ „	12 30
Чай редонентъ каска	19 „	„ „ „ 24 „ „	12 40
Кода Белгийска	14 „	„ „ „ 8/12I „ „	10 30
Гасъ каска	5 50	„ „ „ 8/14 „ „	10 50
Жамово каска	15 00	„ „ „ 10/14 „ „	10 60
Стомана	27 „	„ „ „ 12/14 „ „	10 70
Калай килограммъ	2 80	„ „ „ 14 „ „	10 80
Нипшадъръ	1 „	„ „ „ 8/12II „ „	9 90
Телони гвоздей варелъ	9 70	„ „ „ 8/14 „ „	10 10
Шведско жельзо килограммъ	30 „	„ „ „ 10/14 „ „	10 20
Жельзо Мхл. пал. вр.	7 35	„ „ „ 12/14 „ „	10 30
„ Шина килограммъ	21 „	„ „ „ 14 „ „	10 40
Вѣла тенекни каска	22 50	„ „ „ 4/12III „ „	9 20
Масло Мит. I качество килограммъ	1 „	„ „ „ 8/14 „ „	9 60
„ Бритско „	0 75	„ „ „ 12/14 „ „	9 70
Леблебни „	39 „	„ „ „ 14 „ „	9 90
Гроздъ „	30 „	„ Сул. небел. „ 4/8 I „ „	9 40
Маслини „	50 „	„ „ „ 4/14 I „ „	9 90
Циментъ Английски варелъ	12 „	„ „ „ II „ „	8 60
Кюселе Тулонъ I качество килограмма	3 80	„ „ „ 4/14 I „ „	9 90
„ Микетъ „	3 80	„ „ „ II „ „	9 50
„ Сантаринъ I „	4 40	„ Кастъръ „ 12/16 I „ „	12 40
„ тѣнко табанъ астаръ „	2 80	„ „ „ 18/24 „ „	14 10
Кюселе Жен. I качество „	3 80	„ „ „ 24 „ „	14 40
„ II „ „	3 „	„ „ „ 28/36 „ „	18 40
„ Турино II „	3 40	„ „ „ 32/36 „ „	18 60
„ Етекъ Английско „	1 70	„ Суланъ синъ „ 4/14 I „ „	14 „
Видело Кохъ I качество „	9 20	„ „ кафе „ „ „	13 40
„ II „ „	8 10	„ „ аленъ „ „ „	14 40
Вид Кохъ Марк. С. Н. А. к. 12 14 16 18		„ „ зил. и ж. „ „ „	13 30
„ килоло л. вл. 10-60, 10-35, 10-10, 9-85 ст.		„ „ кав. синъ „ „ „	15 70
„ Марк. В. „ 9-85, 9-60, 9-35 „		„ „ бояния разна „ „ „	15 70
„ дузината 115 130 140 150 л. вл.		Тиря 3 к. 9 либри No. 18/24 I цѣна	14 90
„ Бѣларе „ 105 115 125 137 „ „		„ „ „ „ II „ „	13 10
„ Медие „ 90 100 106 115 „ „		„ „ „ „ I „ „	11 10
Ваката Франц. Екстра к. 16 18 к.		Американъ отъ 6 до 12 либри I	95
„ килоло л. вл. 7-40 7-10		„ „ „ „ II „ „	90

могатъ чувствително да ударятъ на Турция и да я заболитъ, щото тя дѣло време да не може да се опомни. Това сръдство е въ нашитъ рѣцѣ и ний не трѣбва да испущае случая.

Въ по-близкъ брой сжщиятъ вѣстникъ дава мислитъ на Германски вѣстникъ „K. Zeitung“:

„... Не е необходимо да се мисли за немедленно прогласяване независимостта; рѣководящитъ лица, Князътъ и Стамболовъ, знайтъ твърдѣ добръ, че не България трѣбва да посиде да разсѣче съ мечътъ си забъркания възелъ на источния въпросъ, а това вѣроятно ще бѣде послѣдствието отъ прогласяването независимостта“

Колкото Романия разсѣче възела на источния въпросъ съ своята борба за независимостъ, колкото по-важниятъ фактъ — съединението въ разсѣче тоя възелъ, толкова ще го разсѣче и нашата пълна независимостъ. Хората не искатъ да бждатъ обезпокоявани, а ний да се трепимъ по улицитъ за туй! Нотитъ, съ които ни току утѣшаватъ и насърдчаватъ, за да ги правимъ, недѣржатъ топло. Съ какво удоволствие ще бѣде българинътъ, напирѣвъ, такава новина!

„Българ. правит. притѣжава отъ два дѣла драгоцѣни свѣдѣния за организацията на емигрантитъ, за убийствата на Бѣлчева и Вѣлковича и за единъ новъ-планирантъ атентатъ противъ Княза Фердинанда и министра-президента Стамболова. Двама главни участници въ комплота, живущитъ въ Българъ емигранти Коста Ивановъ (бѣд-жанакъ на Пашича) и Василъ Омаловъ (бивши унгарски офицери отъ Орханше), които държатъ рѣководяща роля между емигрантитъ, извѣстили сж прѣди нѣколко дѣна Стамболова, че тѣ, по условие да имъ се допусне възвръщанieto въ отечеството и да имъ се гарантира безпачазието, сж готови да му откриятъ най-важнитъ тайни на българскитъ прѣдатели. Вслѣствие на това завчера сж пристигнали въ Землинъ двама агенти на Стамболова. Въ приѣз-ствението на послѣднитъ и на българския дипломатически прѣдставителъ Горанова, двама помѣнати емигранти направили сж открития и показания отъ най-голяма важ-ностъ, за което се съставилъ и протоколъ. Тѣзи показания биле сж немедленно доста-вени г. Стамболову въ една шифрирана де-пеша. Вчерта по телеграфически пѣтъ пос-лѣдало е помѣнанието на двамата емигран-ти отъ Княза и българското правителство имъ е испратило и една значителна сума пари за възвръщанieto имъ въ отечеството си. Въ интереса на дѣлото, направенитъ отъ емигрантитъ открития за сега ще сж дър-жатъ въ тайна“.

До като се разправяе все съ ноти, ще четемъ все такива новини за нови и нови комплоти, когато независимостта намѣнява тѣзи посока на политика съ у-бийства; независима държавна вече не се мѣща съ убийства въ покорна васална

играчка на вѣжките, макаръ и да се уби-ватъ личности, и за туй убийствата ще се махнатъ безъ съмнѣние. Нека се рас-правятъ тогавъ съ Турция.

„Балканска Зора“. — „Черно-Море“ се учи че учителя отъ Варненската държавна гимназия г. А. Митовъ е изписувалъ двѣ картини съ масляни краски, едната отъ които прѣставляла гайдаръ, а другата — двама цигани съ тѣпанъ и зурла, и ги из-пратилъ въ Виенското Музикално Изло-жение. Освѣнъ това г. А. Митовъ приго-товявалъ нѣколко картини и за нашето изло-жение въ Пловдивъ.

Г-нъ А. Митовъ е сжщия художникъ кой-то прѣвъ 1889 и 1890, когато бѣше учи-тель въ тукашната гимназия заедно съ г. Мърквичка, устроилъ двѣ специални изложе-ния на собственитъ си произвѣдения, тѣзи изложения които станаха въ помѣщенieto на тукашната народна библиотека и имаха голѣмъ успѣхъ. Тѣ бѣдоха посѣтени и отъ Тѣхни Царски Высочества Княза и Княгиня Клементина, които благоволиха да купятъ нѣколко отъ изложенитъ картини“.

ИЗВЛѢЧЕНИЕ

отъ Правилника за първитъ мѣстни змнмѣл-ческо-промишленни изложения въ Пловдивъ и Руссе.

(Продължение отъ брой 22-й)

5. За най-добро сено отъ посѣяни ливади (съ люцерна, дет-лина, еспарзета и др.), искавано на пространство не по-малко отъ 30-ара (3 дюлома) — три на-гради, отъ 120, 100 и 80 лева.

6. За най-добритъ сушени овоци, за слични, който е изсушилъ прѣвъ едно лѣто най-малко 1000 килограмма, а ста-фиди до 100 килограмма, — двѣ награди отъ 150 и 100 лева.

7. За най-добри конѣ и катѣри, за ремонтъ на войската, отъ мѣстни ското-въдци — шестъ награди, отъ: 800, 600, 400, 300, 200 и 100 лева.

8. За най-добри конѣ за въпрягане, за яздене и за полска работа, отъвѣдени отъ мѣстни скотовъдци — шестъ награди, отъ: 800, 600, 400, 300, 200 и 100 лева.

9. За най-добри бикове, волове и биволи и за млѣчни крави и биволици, от-въдени сжщо отъ мѣстни скотовъдци — единадесетъ награди, отъ: 600, 550, 500, 450, 400, 350, 300, 250, 200, 150 и 100.

10. За най-добри свини за гоение, отъвѣдени така сжщо отъ мѣстни ското-въдци — три награди отъ 150, 100 и 80 л.

11. За най-добритъ овци съ мѣка вълна, отъвѣдени сжщо отъ мѣстни ското-въдци — двѣ награди отъ 150 и 100 лева.

12. За най-добръ источена коприва, на домащия, който источва годишно най-малко 200 килограмма — двѣ награди, отъ 120 и 80 лева.

13. За най-добри сиренета направени по подражение на европейскитъ и произ-веждани годишно не по малко отъ 100 килограма, — двѣ награди отъ 150 и 100 л.

14. За най-добритъ вина, произве-дени или обработени годишно въ коли-чество не по малко отъ 5000 литри — единадесетъ награди, отъ: 600, 550, 500, 450, 400, 350, 300, 250, 200, 150, и 100 л.

15. За най-добри мѣстни килими и платове за тогава който вади годишно за не по малко отъ 2000 лева килими и за тогава който изработва годишно за не по малко отъ 800 лева разни платна — двѣ награди, отъ: 500, 450, 400, 350, 300, 250, 200, 150 и 100 лева.

16. За най-добри бѣчварски издѣ-ля, като бѣчи, кащи, бурета, израбо-тени годишно за не по малко отъ 1000 лева, — четири награди, отъ: 400, 300, 200 и 150 лева.

Чл. 32. За удостоверение, както го-дишната производителностъ отъ изложе-ния прѣдмѣтъ, тѣй и вѣрността за спе-циалното занятие на производителъ, изложителитъ трѣбва да си приготвятъ свѣдѣтелства отъ мѣстнитъ общини, по-твърдени отъ надлѣжнитъ околийски коммисии или изложениата, едноврѣ-менно съ окончателнитъ декларации.

Чл. 33. Подъ подобно покровител-ство отъ изложениата се поставятъ и слѣдующитъ успѣхи и подобриши по производителността въ страната.

1. За мѣстни вишари, които прѣд-ставятъ планове отъ своитъ рационално построени изби, както и своитъ инвен-тар на снарядитъ, съ които приготвятъ вината си, които сж работили успешно най-малко двѣ години и сега продължа-ватъ да работятъ, при едно годишно об-ръщане най-малко отъ 5000 литри раз-ни вина, се прѣдвиздатъ слѣдующитъ награди:

- а) Златна медаль съ дипломъ и 600 л.
- б) „ „ „ „ „ 400 „
- в) „ „ „ „ „ 300 „
- г) Сребърна „ „ „ „ 200 „
- д) „ „ „ „ „ 150 „
- е) петъ сребѣрни и 10 бронзени медали безъ парични награди.

(Слѣдва)

КНИЖНИЦА
НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сж въ редакцията слѣднитъ но-ви книги и списания:

1) *Д-ръ К. Куртсвъ, Курсъ на философия-та*. Томъ I. Психология. Рѣководство за горни-тъ класове на сръднитъ училища и за самооб-разование. Часть I. Въведение, Психология на интелекта. Издание на автора. София. Печати-ца на „Либерални Клубъ“. 1891 год. Стр. 104. Цѣна 1 левъ и 50 стот.

2) *„Орфей въ Пѣкьла“*. Комическа опера Орфеа-бонифе въ два акта и четири картини, отъ Х. Кремье — думитъ, а отъ Ж. Оффенбахъ — музиката. Първа по рода си българска пьеса съ митологически обяснения и забѣлѣжки въ текста. Прѣведе и нагласи Т. Н. Шинковъ. Варна. Пе-чатница Л. Нитче. 1892 г. Стр. 96. Цѣна 1 л.

3) *„Свѣтлина“*, мѣсечно иллюстрирано списание за наука, искусство и индустрия. Год II. Книга II. Редакторъ-издатель Ю. Мисаиловъ. Абонаментъ: за година 15 лева, за ученици 12 лева. Съдържание: *Портрети и картини*: Една статуя въ Софийската градека градина; Весело сърце, стодъ, карт. Дабла; Вилхелмъ II, Германскій императоръ; Мария Христина, Испанска регентка; Алфонсъ XIII, Испански прѣстоло-наслѣдникъ; Т. Делиния, Гръцки министър пре-зидентъ; Генералъ Феликс Каприви, Германски канцлеръ; Единъ конь съ необикновена грива; Бжджщата война: мобилизацията въ Пловдивъ; Български аванпо-тъ нападателъ отъ сръбитъ, българскитъ войски на сръбски брѣгъ; Снѣго-чистѣлна локомотива. *Текст*: Борбата за сж-ществуване у животнитъ, отъ П. Досевски; Нѣколко думи по историтата на астрономията, отъ инж. Г. Ботушаровъ; Измѣрване снѣлата на машинитъ (матѣритъ) и тѣхната порчка, отъ инж. Х. Андрѣвъ; Телатографъ, отъ Р.; Отъ венитъ по малко: първото ни изложение въ Пловдивъ; Новѣйтитъ открития на К. Ристетъ и тѣхното приложение, отъ П. Д.; Единъ конь съ необикновена грива и опашка; Пчеларство: ко-шарината, численостъ на пчелитъ и съставътъ и; Биографитъ на Т. Делиния, Мария Христина и генералъ Каприви; Снѣгочистѣлна локомоти-ва, отъ В. В.; Пошеско-телеграфни музей въ Берлинъ, отъ Т. Минковъ; Хроника; Материали за изучаване климата въ България; Мисли из-рѣчения; Метеорологически бюлетинъ. — София.

СМѢСЪ.

Божий помазанникъ и баща на народа. Въ 1886 год. Алфонсъ-Леопольд-Фернандо-Мария-Сан-тиаго-Пейдоре-Памалъ Марикавъ, Негово Вели-чество Кралъ на Кастилия, Арагона, Нидия и велика Испания, на четиринадесетъ възрастъ, по-лучилъ първитъ обща на тия обща сж били нашити драгоцѣни юмъле, които правли-разни огньове; обути сж били тѣ на краля съ церемония, която коштувала грамадна сума.

На скоро е извѣла биография(1) на краля

Алфонса, написана отъ г. г. Форетера и Фран-циска, въ която се сръщатъ твърдѣ любопитни фактове, свѣдѣтелствуващи за характера и на-клонноститъ на младия испански владетелъ. На 1½ годишна възраст той присѣдствувалъ въ една отъ сесииитъ на сената. Кралъ, въ бѣли дантелени пелени, съ брилянти, билъ вне-сенъ, при общо ставане, въ залата на засѣда-нието отъ г-жа Астора и помѣстенъ на прѣсто-ла, а г-жа Астора се намѣстила близо при не-го. Почнали живи прѣнии. Кралъ съ хубавитъ си и изразителни очи глѣдалъ на залата и се-наторитъ. Подиръ рѣчта на едного отъ тѣхъ, която не се аресала на краля, Алфонсъ се рас-плакалъ и кралцата била принудена да вземе монарха на колѣнитъ си, за да не плаче и той билъ вече спокоенъ. Слѣдъ свѣршването на засѣда-нието, сенаторитъ поздравили монарха съ „встѣпването Му въ сената“ . . .

Слѣдъ обущитъ, дошло врѣме и за стрѣ-женето на космитъ му. Тѣзи церемонии се а-ресала на краля, а особено му впечатление се е заключило въ това, че парикмахерътъ (бер-беринтъ) ималъ съсѣтъ гола глава. Слѣдъ излизането му, монархътъ питалъ майка си: „защо на парикмахера му изтърѣжили космитъ?“.

Испанскитъ владѣтъ билъ голѣмъ врагъ на ванитъ, и всекога, когато трѣбовало да се потони въ вода, въ двореца сж прѣсхождали интересни разговори. „Тѣзи пролѣтъ, — пишжтъ биографитъ — кралъ, при всѣхитъ дълги уго-ворки на майката, се отказалъ рѣшително отъ ванитъ“. — Ваше Величество — казала главната паянка — необходима ви е ванна. Кралъ се прѣ-сторилъ на глухъ. Допла работата, да повикатъ кралцата, за да повлияе на младия кралъ. — Послушай ме, драго, — почнала кралцата, — не-мѣ нещѣ да изпълнитъ молбата ми, ако азъ те моля? Кралъ сѣрдито млчалъ. — Тогавъ, азъ не ти заповѣдамъ да вземешъ ванна, а ще отидѣ въ своята стая да плачъ, че си се отка-залъ да слушашъ майка си. Печалъ ли, да пла-чъ? Тѣзи думи сж подѣлѣвали на краля и той вече не чака да го убѣждаватъ за ванна.

Кралъ Алфонсъ се счита за командиръ на испанската армия и много му е драго, когато военитъ му отдаватъ честь Всекой денъ кралъ излиза въ малка колесница, върѣгната отъ 4 малки кончета, и народътъ го посрѣща съ грѣмъи въсклицания, а той, като се засмива на всѣко хубаво лице, отдава съ мѣнчката си рѣвица честь

РУССЕНСКИЙ СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 863

На основание изпълнителни листъ No 940, издаденъ отъ Руссенскій Окъ, Сждъ, на 15-й Февруарий 1892 година и съгласно чл. чл. 903, 910, 928 и 937 отъ Гражданското Сждопроизводство, извѣствамъ почитаемата публика, че за удовлетворение кредиторитъ по мас-сата на испаднѣлий въ несѣстоителностъ Исмаилъ Ахмедовъ изъ гр. Тутраканъ, на 13-й Априлий, т. г. въ 10 часа предъ пладнѣ, въ сжщия градъ край рѣка Ду-навъ, близо при парната мѣлница на Маринъ Драганеско, ще продаватъ слѣ-дующето движимо имущество, принадле-жаще на горѣпоменатий Исмаилъ Ах-медовъ:

1/2 Половина часть отъ единъ дунав-ский корабъ, система „Гаа“ подъ на-зване „накше“ 27 1/2 метра дългъ и 7 1/2 метра широкъ, съ вмѣстимостъ 399 бра-илски кила, съ два стѣлба, отъ които едина е армата, направенъ прѣди двѣ години отъ мешово дърво, съ три голѣ-ми и двѣ малки платна, три котви, отъ които на двѣтѣ гагитѣ счупени, три синджиря за едекъ съ вѣшкни въжъ, а така сжщо принадлежащи нему една ладия полугишла, неудобна за упо-трѣбяване, направена преди 10 години отъ сжщото дърво, дължина 5 1/2 метра, широчина 1 10/100 метра; друга една ладия, направена прѣди 12 години отъ боро-во дърво, дължина 3 метра и широчина 1 метръ; оцѣненъ (1/2) половината части отъ кораба и двѣтѣ ладии за 4100 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитъ Г-да да купятъ този и-моть могатъ да се явиватъ въ означе-ното врѣме и мѣсто да наддаватъ.

Гр. Тутраканъ, 24 Мартъ 1892 г.

II. Сждбенъ Приставъ: С. Молловъ.
(1--223--1)

ОБЯВЛЕНИЕ

Нѣмратъ се въ дѣзовитъ за продавъ съ най-умѣренна цѣна теглилки черни за децимали по 1/2 кило до 10 кила, и за децима-ли да теглитъ отъ кила 5 до 200. Порѣжката най-бързо ще бѣде прѣгата.

Руссе, 12 Мартъ 1892 г.

Т. Стефановъ.

(3--215--1)

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Управителна Комиссия за първите
мѣстни земеделческо промишленни из-
ложения въ Пловдивъ и Руссе.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 423

Управителната Комиссия извѣстѣва
съ това интересующитѣ се, че на 13-й
Априлий т. г. въ 2 часѣтъ слѣдъ плад-
нѣ, въ помѣщеніето ѝ, ще се произве-
де публиченъ търгъ, съ тайно малонад-
даване, за отдаване на прѣдприемачъ
насичането и доставката на **медалитѣ**,
за награда на паложилитѣ при първо-
то мѣстно земеделческо изложение въ
Пловдивъ, съгласно съ особеннитѣ поем-
ни условия, отъ които се намиратъ от-
дѣлни екземпляри при комиссията.

Лицата, които би желали да конку-
риратъ, трѣбва да прѣдставятъ или ис-
пратятъ въ комиссията офертитѣ си,
въ запечатанъ пликъ, до 13-й Априлий
1892 год., 2 часѣтъ послѣ пладнѣ.

Офертитѣ трѣбва да сѫ направени
точно по образецъ, указанъ въ „зако-
нѣтъ за публичнитѣ търгове“.

Отъ конкурентитѣ които ще взематъ
участие въ търгѣтъ се изисква залогъ
2000 лева влатни.

г. София, 16 Мартъ 1892 год.

За Прѣдсѣдатель на Управителната

Комиссия за изложенията: **М. Георгиевъ.**Членъ Секретаръ: **Х. А. Фетваджиевъ.**

(3—217—1)

Управителна Комиссия за първите
мѣстни земеделческо промишленни из-
ложения при Министерството на
Финансите

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 422

Управителната Комиссия за изло-
женията извѣстѣва съ това интересую-
щитѣ се, че на 8-й Априлий т. г., въ 2
часѣтъ слѣдъ пладнѣ, въ помѣщеніето
ѝ ще се произведе публиченъ търгъ, съ
тайна конкуренция, за отдаване на прѣд-
приемачъ правото за отсичане и прода-
ване **медалитѣ** за споменъ на първото
Българско мѣстно земеделческо-промиш-
ленно изложение въ гр. Пловдивъ, съг-
ласно съ особеннитѣ поемни условия,
отъ които се намиратъ отдѣлни екзем-
пляри при комиссията, и може да се
испращатъ всѣкому, който би поискалъ.

Лицата, които би желали да конку-
риратъ, трѣбва да прѣдставятъ или ис-
пратятъ въ комиссията офертитѣ си,
въ запечатанъ пликъ, до 8-й Априлий
1892 година до 2 часѣтъ послѣ пладнѣ.

Офертитѣ трѣбва да сѫ направени
точно по образца указанъ въ „закономъ
за публичнитѣ търгове“.

Отъ конкурентитѣ, които ще взематъ
участие въ търгѣтъ се изисква залогъ
1,000 лева.

г. София, 16 Мартъ 1892 година.

за Прѣдсѣдатель на Управителната Ком-

миссия за изложенията: **М. Георгиевъ.**Членъ Секретаръ: **Х. А. Фетваджиевъ**

(3—216—1)

ОТЪ СЪДЕБ. ПРИСТАВИ ПРИ ВАР. ОКР. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 87

Подписанный, Иванъ Данчовъ, Сж-
дебенъ Приставъ при Варненский Окр.
Съдъ, на I градский участъкъ, на осно-
вание чл. чл. 1004, 1009, 1010, 1021
1025 и 1026 отъ Гражданското Сждо-
производство, обявявамъ, че отъ послѣд-
ното трикратно обнародване настоящето
въ вѣстникъ „Черно Море“ публичната
продажба ще почне слѣдъ двѣ недѣли,
ще се продължава 31 день и въ десетъ
дни съ право наддаване 5 %, въ градъ
Варна ще продавамъ слѣдующето нед-
вижимо имущество, принадлежащо на
Михалъ Димитровъ, отъ гр. Варна, а то
е: едно лове, находяще се въ Варненски-
тѣ лозя мѣстность „Ваяларъ“, отъ петъ
уврата, ограничено съ лозята на: Кости
Криволеу, Киро Патриковъ, Кириакъ
Сарафидовъ, Тоналъ Тодоровъ и пѣтъ. Пър-
воначална цѣна 300 лева. Това лове е
заложено на итеца.

Това имущество ще се продаде за
удовлетворение искѣтъ на Михалъ Ив.
Януси изъ гр. Варна по изпълнителни-

тѣ листове Н-о Н-о 191 и 2420 отъ 23
Януарий и 31 Октомврий 1891 г. на I
Град. Мировий сждъ, състоящи се отъ
200 лева и разноси по изпълнението

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.
Интересующитѣ се могатъ да виж-
датъ книгата по продажбата всѣки при-
сѣственъ день и часъ въ канцелари-
ята ми.

г. Варна, 21 Януарий 1892 год.

Сждебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ.**

(3—199—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 238

Подписанный, обявявамъ, че на 10-й
идущий Априлий т. г. ще продавамъ на
покойний Павли Христовъ отъ с. Меминъ
Софуларъ къщата му, състояща отъ двѣ
стаи и едно даче съ сазенъ покривъ,
построени въ единъ дворъ отъ 2 декара
въ с. Меминъ Софуларъ при сѣсѣди:
Проданъ Костадиновъ, Стоянъ Продановъ,
Мехмедъ Потурнаковъ и пѣтъ, оцѣнена
за 40 лева, съгласно исполнительный листъ
Н-о 1091 на Вар. Окол. Мировий Сждъ.
По нѣмане наследникъ надъ имота му
суммата ще се внесе въ Варнен. Земл.
Касса.

г. Варна 25 Февруарий 1892 г

П. Сждеб. Приставъ: **В. Балиевъ.**

(3—206—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 768

Подписанный, П. Костовъ, Помощ.
Сждебенъ Приставъ при Варнен. Окр.
Сждъ, на II-й Добричскій участъкъ,
съгласно чл. чл. 1004, 1009, 1010, 1021,
1025 и 1026 отъ Гражданското Сждопр-
изводство, обявявамъ, че отъ послѣдното
трикратно публикуване настоящето въ
вѣстникъ „Черно Море“ въ канцеларията
ми въ гр. Добричъ, слѣдъ двѣ недѣли
ще почне и до 31 день ще продължи въ
десетъ дни съ правонадаване 5 % пуб-
личната продажба на слѣдующий нед-
вижимъ имотъ, именно: Една къща съ
три стаи на единъ катъ отъ простъ и
дървенъ материалъ, съ дамъ отъ сѣщия
материалъ покривъ керемиденъ съ дво-
рово мѣсто около 10 ара, находяща се въ
с. Елибей до сѣсѣди: Х. Костадиновъ и
селски пѣтъ, оцѣнена за 300 лева;

Та къща е на Димитра Кировъ отъ
с. Ели-Бей.

Продава се за исплащане дългѣтъ
му по исполнительный листове Н-о Н-о
485, 1721, къмъ С. Синвирски и др. отъ
г. Добричъ.

Желающитѣ да ги купятъ могатъ
всѣки работенъ день и часъ да дожаждатъ
и наддавати надъ оцѣнката съобразна
въ чл. 1017 отъ Гражданското Сждопр-
изводство.

г. Добричъ 9-й Мартъ 1892 год.

П-й П. Сждеб. Приставъ: **П. Костовъ.**

(3—208—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 494

Подписанный, Иванъ Данчовъ, Сжде-
бенъ Приставъ при Варненский Окрж-
женъ сждъ, на I градский уч. на основание
чл. чл. 904, 906, 909, 910, и 926 отъ Граж-
данското Сждопроизводство, обявявамъ, че
на тридесетий и първий текущій месецъ
предъ ханѣтъ на Мумджи Х. Хасанъ, часа
отъ деветъ сутрента въ г. Варна ще про-
давамъ слѣдующитѣ движими имущества
принадлежащи на Иванъ Карловский
отъ гр. Варна, а тѣ сѫ 1) една машина
вършилка съ всичкитѣ 4 принадлежностъ
за четири кова, подъ № 85 Фабрика
Волисъ Стейнвисъ, първоначална цѣна
674 лева; 2) Петдесетъ и деветъ пердета
равни, Европейско издѣлие съ фигури
и безъ фигури, всичкитѣ оцѣнени за 168 лева;
3) Единъ децималъ малжъ за 70 лева
и 4) единъ децималъ по големъ за 80 лева.

Тѣзи имущества ще се продаждатъ за
удовлетворение искѣтъ на Върбанъ Па-
ранчовъ отъ гр. Варна по исполнительни-
тъ листове № № 439 440 отъ 3 того на
П. Варнен. град. мировий сждъ състоящъ се
отъ 1103 лева 25 ст. особно лихвитъ и
равносикъ

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.
Интересующитѣ се могатъ да виж-
датъ книгата по продажбата всѣки при-
сѣственъ день и часъ, въ канцеларията
ми.

г. Варна, 24 Мартъ 1892 год.

Сждебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ**

(1—220—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 316

Подписанный, В. Балиевъ, Помощ.
Сждеб. Приставъ при Варненский Окр.
Сждъ, ан III окол. участъкъ, на основа-
ние чл. чл. 1010—1025 отъ гражд. сждо-
производство, обявявамъ, че слѣдъ три-
кратното публикуване настоящето въ
мѣстний вѣстникъ „Черно Море“ и отъ по-
слѣдъ двѣ недѣли ще почне продажбата и ще
се продължава до 31 день и отъ послѣ
наддаване по 5% до 10 дни, въ канце-
ларията си въ гр. Варна, ще продавамъ
слѣдующитѣ недвижими имущества при-
надлежащи на Солаковъ Хасанъ отъ
с. Долня Кумнуджа, а тѣ сѫ: 1) Една
къща въ с. Долня Кумнуджа заедно съ
единъ увратъ дворъ състояща отъ 4 стаи
и единъ килеръ, една страна съ покривъ
керемиденъ, съ сѣсѣди: Куртъ Ахмедъ,
Сюлейманъ Ходжа, Байрамъ Али Хюсе-
инъ Солаковъ и пѣтъ. Оцѣненъ първа
цѣна 500 лева. 2) Нива 10 увр. мѣст-
ность „Далаянъ Деде“ при сѣсѣди: Ис-
маилъ Саджковъ, Мехмедъ Зеинеловъ,
Яни Димитровъ и пѣтъ. 3) Нива 8 увр.
мѣстность „Каялжъ-Иолъ-Бою“ при сѣ-
сѣди: Авламавъ Салимъ, Митю Липчевъ
пѣтъ и Халилъ Зеинеловъ. 4) Нива 1½
увратъ, мѣстность „Яматъ Тарла“, при
сѣсѣди: рѣка, Мехмедъ Нуховъ и Солакъ
Хюсеинъ. 5) Нива, 24 увр., мѣстность,
„Чаиръ Нарбу“, при сѣсѣди: Заимъ
Кязимовъ, Салимъ Муртавовъ, Солакъ
Хюсеинъ и Сали Турабиевъ. 6) Нива
10 увр., мѣстность „Саржъ Ери“ при сѣ-
сѣди: Солакъ Хюсеинъ, Халилъ Коджа
Алиевъ, Заимъ Кязимовъ и Сали Тура-
биевъ. 7) Нива, 2 увр., мѣстность „Иримъ-
Бекмеди“ при сѣсѣди: Кара Даалж Хю-
сеинъ, Авламавъ Хюсеинъ, Кара Хаса-
новъ Хасанъ и Заимъ Кязимовъ. 8).
Нива два увр. мѣстность „Бунаръ Ба-
ши“ при сѣсѣди: Заимъ Кязимовъ, Кара
Мехмедъ Хасановъ, Али Одаджи и Кара-
Хасановъ Хасанъ и 9). Нива 2 увр.
мѣстность „Каялжъ“ при сѣсѣди: Кяримъ
Джаферовъ, Салимъ Муртавовъ, Куртъ
Ахмедъ и Желю Нидѣлковъ. Оцѣненъ
всѣки единъ увратъ по 4 лева, всички
въ землището на с. Д. Кумнуджа. Тѣзи
имущества ще се продаждатъ за удовле-
творение искѣтъ на Яни Димитровъ отъ
с. Д. Кумнуджа по исполнительный листъ
№ 901 отъ 17 Май 1891 годъ на Коз-
луджанский Мировий Сждъ, състоящъ се
отъ 531 левъ и др. равности.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣн-
ката горѣ.

Интересующитѣ се могатъ да виж-
датъ книгата по продажбата всѣки при-
сѣственъ день и часъ, въ канцелари-
ята ми.

г. Варна, 6 Мартъ 1892 год.

П. Сжд. Приставъ: **В. Балиевъ**

(3—194—3)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 450

Подписанный, Г. Захариевъ, П. Сжд.
Приставъ при Варненский Окр. Сждъ, на
основание ст. ст. 1004, 1009, 1010, 1018
1021, 1025 и 1026 отъ Гражданското
Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ
трикратното публикуване настоящето
въ мѣстний вѣстникъ „Черно Море“ и
послѣ двѣ недѣли, ще почне публичната
продажба и ще се продава тридесетъ
и единъ день, слѣдъ това съ правонад-
даване 5% въ десетдневенъ срокъ, въ
канцеларията си въ гр. Варна ще про-
давамъ слѣдующето недвижимо имущес-
тво, принадлежащо на Илия Райковъ
отъ гр. Варна, а то е:

1. Една къща въ Варна, IV участъкъ
ливия 29-та, между сѣсѣдитѣ: Калутъ
Авдоновъ, Бауаръ Гюракъ, Пауна Ди-
митрова и Тома Василевъ, построена на
единъ етажъ, съставена отъ простъ дър-
вено-прѣстенъ материалъ, покривъ кере-
миденъ, проста направа, състояща отъ
една стая и едно мутуфаче, прострѣна
на около 24 кв. метра мѣсто, съ дворъ
отъ около 250 метра заедно съ мѣстото
върху което е построено зданието; оцѣ-
нена за 160 лева.

Това имущество ще се продаде за
удовлетворение искѣтъ на Стамата Геор-
гиевъ по исполнительный листъ № 190
отъ 22 Януарий 1892 на П. Варненский
Градский Мировий Сждъ, състоящъ се
отъ 170 лева и др.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣн-
ката 160 лева.

Интересующитѣ се могатъ да прѣ-
глеждатъ книгата по продажбата всѣки

присѣственъ день и часъ въ канце-
ларията ми.

г. Варна, 5 Мартъ 1892 година.

П. Сждеб. Приставъ: **Г. Захариевъ.**

(3—192—3)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 927

Подписанный, Ивановъ, Помощникъ
Сждебенъ Приставъ при Варненский Окр.
Сждъ на Провадийскій участъкъ, на ос-
нование чл. чл. 1004, 1009, 1010, 1021,
1025 и 1026 отъ Гражданското Сждопр-
изводство, обявявамъ, че отъ днесъ до
21 день включително 9 Априлий т. год.
часа до 5 послѣ обѣдъ въ гр. Провадия
ще продавамъ слѣдующето недвижимо
имущество, принадлежащо на Фатме Му-
стафова отъ Провадия, а то е: 1) Една
къща, която се намира въ гр. Провадия
едноетажна съ двѣ отдѣления направа-
та отъ прѣти и покрита съ керемиди съ
дворно мѣсто отъ 272 □ метра при сѣ-
сѣдитѣ: Илия Добревъ, Ив. Кателиевъ,
Апикъ Юмеръ и пѣтъ, за която има над-
дадена сумма 546 лева.

Това имущество ще се продава за
удовлетворение искѣтъ на Яни Добревъ
отъ Провадия по исполнительный листъ
№ 2271 отъ 18 Октомврий 1892 г. на
I Провадийскій Мир. Сждъ състоящъ
се отъ 62 лева и равности които ще
послѣдватъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могатъ да виж-
датъ книгата по продажбата всѣки при-
сѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Провадия 20-й Мартъ 1892 г.

П. Сждебенъ Приставъ: **Ивановъ.**

(3—222—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 284

Подписанный, Иванъ Данчовъ, Сж-
дебенъ Приставъ при Варненский Окрж-
женъ сждъ, на I. градский Участъкъ, на
основание чл. чл. 1004, 1009, 1060, 1021,
1025 и 1026 отъ гражд. Сждопр. обявя-
вамъ, че отъ послѣдното трикратно пу-
бликуване настоящето въ вѣстникъ
„Черно Море“ публичната продажба ще
почне слѣдъ двѣ недѣли, ще се продъл-
жава 31 день и въ десетъ дни съ право
наддаване 5% ще продавамъ слѣдующи-
тъ недвижими имущества, принадлежащи
на Аника Кюркчу Василева, останали отъ
покойний ѝ съругъ Кюркчу Василъ а
тѣ сѫ: 1) едно лове отъ 5 уврата, нахо-
дяще се въ Варненскитѣ лозя, мѣстность
„Ташлъ Тесе“, съ прѣдѣли: Дѣдо Киро
и отъ тритѣ страни пѣтъ, II) лове отъ
два уврата въ сѣщитѣ лозя и мѣстность
съ прѣдѣли: Никола Д. Провадалиевъ
отъ другитѣ страни пѣтъ III) една хав-
ра отъ 2 уврата въ сѣщитѣ лозя, мѣст-
ность „Кемеръ Дерѣ“ съ прѣдѣли: Сер-
даръ Савва отъ двѣтъ страни пѣтъ Оцѣ-
няватъ се отъ итеца: първото 300 лева,
второто 100 — и третото 30 лева.

Тѣзи имущества ще се продаждатъ
за удовлетворение искѣтъ на Георги Стра-
шимировъ отъ г. Варна по исполнитель-
ный листъ №. 4726 отъ 16 Августъ 1883
год., на Варненский Окржженъ Сждъ, съ-
стоящъ се отъ остатѣтъ около 800 лева
по горѣпоменатий листъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.
Интересующитѣ се могатъ да виж-
датъ книгата по продажбата всѣки при-
сѣственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

г. Варна 25-й Февруарий 1892 г.

Сждебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ.**

(3—182—3)

ДРОЖДИ

ИЛИ КВАСЪ ЗА ПАСКИ.

ПРОДАВА СЕ У И. КАРЛОВСКИЙ.

(1—221—1)

НАФТАЛИНЪ

СРѢДСТВО ПРОТИВЪ МОЛИ

Продава се у И. КАРЛОВСКИЙ.

(3—219—1)